ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 97.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 10-го Декабря. — 1848 — *Wilno. PIĄTEK, 10-go Grudnia.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна.

Высокоторжественный и всерадостный день Тезоименитства Его Величества Государя Императора и Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Николая Александровича, празднуемъ былъ въ городѣ нашемъ со всѣмъ приличнымъ великолѣпіемъ и вѣрноподданническою радостію.

Въ 11 часовъ утра, Его Высокопревосходительство Г. Виленскій Военный, Гродненскій, Минскій и Ковенскій Генералъ-Губернаторъ, Генералъ-Лейтенантъ Ѳ. Я. *Мирковичъ*, изволилъ принимать поздравленія здѣшняго Духовенства, всѣхъ Военныхъ и Гражданскихъ Чиновниковъ и Дворянства; послѣ того все собраніе отправилось въ Николаевскую Приходскую Церковь, гдѣ Высокопреосвященнѣйшимъ *Іосифомъ*, Архіепископомъ Литовскимъ и Виленскимъ, совершена была Божественная Литургія и молебствіе, съ провозглашеніемъ, при сто одномъ пушечномъ выстрѣлѣ изъ Виленскихъ укрѣпленій, многолѣтія Ихъ Императорскимъ Величествамъ и Всему Августѣйшему Дому.

Въ тоже время, во всѣхъ Храмахъ, какъ Православнаго, такъ Римско-Католическаго и прочихъ исповѣданій, при многочисленномъ стеченіи народа, совершено было благодарственное молебствіе о здравіи и благоденствіи Великаго Монарха и всей Августѣйшей Фамиліи.

Высокоторжественный день сей заключенъ былъ блистательнымъ баломъ, даннымъ Г. Генералъ-Губернаторомъ, на который приглашены были всѣ Военные и Гражданскіе Чиновники и знатнѣйшее Дворянство обоего пола.

Вечеромъ городъ былъ иллюминованъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Wilno.

Najradośniejszy dzień Imienin Najjaśniejszego Cesarza Jego Mości i Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xięcia Nikołaja Alexandrowicza, obchodzony był w naszém mieście z całą uroczystością i serdecznèm wylaniem serc wiernych poddanych.

O godz. 11-éj z rana, Pan Wileński Wojenny, Grodzieński, Miński i Kowieński Jenerał-Gubernator, Jenerał-Porucznik T. J. *Mirkowicz*, raczył przyjmować powinszowania osób Duchownych, Wojskowych i Cywilnych Urzędników i Dworzaństwa. Następnie całe zgromadzenie udało się do Parafialnego Kościoła św. Mikołaja, gdzie Jaśnie Wielmożny Arcybiskup Litewski i Wileński *Józef*, odprawił Mszę Świętą i dziękczynne modły za zdrowie i pomyślność Wielkiego Monarchy, z odśpiewaniem hymnu o długie lata dla Ich Cesarskich Mości i całego Najjaśniejszego Ich Domu; przyczém dało się słyszeć 101 wystrzałów z dział twierdzy Wileńskiéj.

W tymże czasie, we wszystkich innych świątyniach, tak Rzymsko-Katolickich, jako i dalszych wyznań, śród tłumnie zgromadzonego ludu, odprawione było nabożeństwo za zdrowie i pomyślność Wielkiego Monarchy i całéj Najjaśniejszéj Jego Rodziny.

Uroczystość dnia tego zakończona była świetnym balem, danym przez P. Jenerał-Gubernatora, na który zaproszeni byli wszyscy Wojskowi i Cywilni Urzędnicy, oraz znakomitsze Dworzaństwo obojéj płci.

Wieczorem miasto było oświecone.

Санктпетербургъ, 3-го Декабря.

Въ ночи на 27-е Ноября прибылъ въ здѣшнюю столицу Е. И. В. Эрцгерцогъ Вильгельмъ, младшій сынъ покойнаго Эрцгерцога Карла, съ порученіемъ увѣдомить Императорскій Дворъ объ отреченіи отъ Престола Австрійскаго Императора Фердинанда I, объ отказѣ отъ преемничества ближайшаго наслѣдника короны, Эрцгерцога Франца-Карла и о вступленіи на престолъ Е. И. В. Эрцгерцога Франца-Іосифа, племянника Императора.

—

Въ Понедѣльникъ, 29-го Ноября, Его Свѣтлость Князь Сербскій Милошъ Обреновичъ имѣлъ честь представляться Его Величеству Государю Императору.

—

Высочайшими Грамотами, 1-го Ноября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени: состоящій за Оберъ-Прокурорскимъ Столомъ въ Святѣйшемъ Синодѣ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Позняковъ*, и Управляющій Московскою Синодальною Типографіею, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Бороздинъ*.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 6 Декабря.

Третьяго дня, до полудня, Король прибылъ въ городъ и присутствовалъ при какомъ—то важномъ совѣщаніи министровъ въ военномъ министерствѣ, которое будто бы касалось общаго состоянія всей Германіи. Потомъ Король отправился въ музей, и осматривалъ нѣкоторые предметы искуства.

— Мы узнали изъ достовѣрнаго источника, что пребываніе въ Потсдамѣ Г. Гагерна, президента Франкфуртскаго сейма, касалось не столько недоразумѣній между правительствомъ и закрытымъ нынѣ національнымъ собраніемъ, сколько проекта предоставленія императорской германской короны Королю Фридриху Вильгельму; Австрія, совершенно устраняющая нынѣ себя отъ германскаго дѣла, и другая великая держава, вполнѣ согласны на это. Демаркаціонная линія и отдѣленіе другихъ странъ, имѣетъ быть въ связи съ этимъ проектомъ. Укомплектованіе полковъ и созваніе 50 баталіоновъ прусскаго Ландвера, признано необходимымъ въ случаѣ, если бы Франція вздумала протестовать противъ сего плана.

— Говорятъ, что 10 Декабря будетъ отмѣнено осадное положеніе здѣшняго города, и что того же числа Король снова переведетъ свою резиденцію изъ Потсдама въ Берлинъ.

— Многіе депутаты оставили уже Берлинъ, другіе готовятся къ выѣзду.

Австрія.

Вѣна, 3 Декабря.

Во вчерашнемъ четвертомъ засѣданіи сейма въ Кремзирѣ, президентъ Смолка, взошедши на каѳедру, объявилъ: „Сегодня, въ 4 часа по утру, получилъ я телеграфическую депешу отъ президента министерскаго совѣта князя Шварценберга, съ извѣщеніемъ, что кабинетъ имѣетъ сдѣлать сейму важное объявленіе, и потому проситъ созвать собраніе. Въ 12½ часовъ получилъ я другую телеграфическую депешу, изъ которой видно, что министры выѣхали изъ Ольмюца въ 11 часу и просятъ извиненія въ томъ, что запоздали. Они тотчасъ представятъ палатѣ свое объявленіе.“

Президентъ министерскаго совѣта, князь Шварценбергъ, взошелъ на каѳедру и объявилъ, что сегодня совершилось весьма важное историческое событіе. За симъ прочелъ онъ протоколъ отреченія Императора, актъ признанія совершеннолѣтнимъ эрцгерцога Франца Іосифа, актъ объ отреченіи отъ правъ наслѣдства эрцгерцога Франца Карла въ пользу старшаго своего сына и преемника, наконецъ актъ объ отреченіи отъ престола Импер тора Фердинанда 1-го въ пользу его племянника эрцгерцога Франца Іосифа (актъ сей прочитанъ былъ министромъ дрожащимъ голосомъ). Потомъ объявилъ, что по подписаніи сказанныхъ актовъ и контрасигнированія оныхъ министрами, Францъ Іосифъ 1-й провозглашенъ былъ Австрійскимъ Императоромъ (продолжительныя поздравленія).

St. Petersburg, 3-go Grudnia.

W nocy na 27 Listopada przybył do St. Petersburga J. C. Wysokość Arcy-Xiążę Wilhelm, młodszy syn Arcy-Xięcia Karola, z poleceniem oznajmienia Dworowi Cesarskiemu, że N. Cesarz Jego Mość Austryacki złożył koronę, a Następca Tronu J. C. W. Arcy-Xiążę Franciszek-Karol zrzekł się swego prawa następstwa, i że przeto wstąpił na Tron Autryacki J. C. W. Arcy-Xiążę Franciszek-Józef, synowiec Cesarza.

—

W Poniedziałek, 29-go Listopada, JO. Xiążę Serbski, Miłosz Obrenowicz, miał szczęście przedstawiać się Jego Cesarskiej Mości.

—

Przez Najwyższe Dyplomata, 1-go Listopada, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami Orderu Św. Stanisława 1-éj klassy, zostający w Biurze Naczelnego Prokuratora Najświętobliwszego Synodu, Rzeczywisty Radzca Stanu *Poźniak*, i Zarządzający Moskiewską Synodalną Drukarnią, Rzeczywisty Radzca Stanu *Borozdin*.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Prussy.

Berlin, 6 grudnia.

Onegdaj przed południem przybył Król do miasta i był obecnym na jakiejś ważnéj naradzie wszystkich Ministrów, w ministerstwie wojny, która tyczyć się miała stanu ogólnego całych Niemiec. Późniéj udał się Król do Muzeum i oglądał niektóre przedmioty sztuki.

— Z dobrego dowiadujemy się źródła, że bytność w Potsdamie P. Gagern, Prezesa Frankfurtskiego Sejmu, nie tyle tyczyła się nieporozumień między Rządem i rozwiązanem właśnie Zgromadzeniem Narodowem, jak raczéj planu przeniesienia Niemieckiéj korony Cesarskiéj na głowę Króla Fryderyka Wilhelma. Austrya, która właśnie usuwa się zupełnie od sprawy Niemieckiéj, i drugie wielkie mocarstwo, zupełnie się na to zgadzają. Linia demarkacyjna i odłączenie innych krajów, mają mieć związek z tym planem. Uzupełnienie pułków i zwołanie 50 batalionów landweru w Prussach uznano także za stosowne, na przypadek, gdyby Francya protestować miała przeciwko wykonaniu tego planu.

— Głoszą, że d. 10 grudnia stan oblężenia miasta tutejszego będzie zniesiony. i że w tym dniu Król przeniesie znowu rezydencyą swoję z Potsdamu do Berlina.

— Wielu Deputowanych opuściło już Berlin, inni gotują się do wyjazdu.

Austrya.

Wiedeń, 3 grudnia.

Na wczorajszém, czwartem posiedzeniu Sejmu w Kremsier, Prezes Smołka zabrał głos i oświadczył: „Dziś rano o godzinie 4-éj otrzymałem depeszę telegraficzną od Prezesa Rady Ministrów, Xięcia von Schwarzenberg, donoszącą, że gabinet ma uczynić Sejmowi ważne oświadczenie, i dla tego prosi Prezydyum o zwołanie posiedzenia. O godz. 12 i pół otrzymałem drugą telegraficzną depeszę, że Ministrowie o godz. 11-éj z Ołomuńca wyjechali i proszą o przebaczenie za spóźnienie przyjazdu. Natychmiast Izbie uwiadomienia swe złożą.“

Prezes Rady Ministrów, Xiążę Schwarzenberg, wstąpił na mównicę i oświadczył, że dziś dokonanym został akt nader wielkiéj historycznéj wagi. Tu odczytał protokuł abdykacyi Cesarza, akt uznania pełnoletnim Arcy-Xięcia Franciszka-Józefa, akt zrzeczenia się praw następstwa Arcy-Xięcia Franciszka-Karola, na rzecz jego pierworodnego syna i następcy, nareszcie akt zrzeczenia się tronu przez Cesarza Ferdynanda I-go na rzecz jego synowca Arcy-Xięcia Franciszka-Józefa (ten ostatni odczytał Minister drżącym głosem). Następnie oświadczył, że po podpisaniu powyższych aktów i kontrasygnowaniu ich przez Ministrów, Franciszek-Józef I-szy ogłoszony został Cesarzem Austryi. (Długie wiwaty).

За симъ министръ прочелъ прощальный манифестъ Его Импер. Величества къ австрійскимъ націямъ, а также манифестъ Императора Франца Іосифа I, въ которомъ Его Величество объявляетъ, что въ слѣдствіе отреченія отъ престола его дяди и отъ правъ престолонаслѣдія его отца, онъ призванъ былъ, на основаніи прагматической санкціи, вступить на престолъ, и объ этомъ извѣщаетъ всѣ націи своего государства. Манифестъ сей заключенъ изъявленіемъ упованія на Промыслъ Божій, который будетъ споспѣшествовать Императору, вступившему на престолъ своихъ прародителей, въ столь важную эпоху, при столь великихъ обязанностяхъ и отвѣтственности.

Такимъ же манифестомъ Императоръ привѣтствуетъ законодательный сеймъ и объявляетъ желаніе, чтобы уложеніе кончено было въ скоромъ времени, съ изъявленіемъ надежды, что всѣ представители австрійскихъ націй всѣми силами будутъ споспѣшествовать сему дѣлу. (Рукоплесканія).

Послѣ сего прочитано было собственноручное письмо Императора къ президенту министерскаго совѣта утверждающее весь кабинетъ при занимаемыхъ имъ нынѣ должностяхъ.

Другое собственноручное письмо сообщаетъ президенту минист. совѣта, о назначеніи барона Кульмера министромъ безъ вѣдомства.

Оба эти письма приняты были съ громогласными рукоплесканіями.

Наконецъ президентъ пригласилъ собраніе, чтобы сіе столь важное извѣщеніе принято было восклицаніемъ въ честь Императора Франца Іосифа. Вся палата, привставши, издала троекратное восклицаніе „Да здравствуетъ!“

Нейманъ съ каѳедры объявилъ, что первымъ долгомъ послѣ столь торжественнаго поздравленія полученнаго сеймомъ, должно быть назначеніе депутаціи для изъявленія юному государю вѣрноподданнической преданности, а Фердинанду милостивому (*dem Gütigen*) благодарности милліоновъ. Потому онъ предложилъ чтобы палата назначила депутацію, которая бы, сегодня, если можно, или завтра, отправилась къ Его Имп. Велич. въ Ольмюцъ. Предложеніе сіе было единодушно принято.

Брайнеръ требовалъ, чтобы отъ каждой Губерніи избрали по три члена въ эту депутацію. Мейэръ требовалъ, чтобы эта депутація поднесла поздравительный адрессъ Францу Іосифу I-му и благодарственный адресъ Фердинанду I-му. Эго предложеніе было утверждено, равно какъ и проектъ Г. Брайнера, потому что отвергнуто было предложеніе отправиться *in corpore*. Президентъ, въ слѣдствіе постановленія палаты, назначилъ 5 членовъ для составленія адресса: Гг. Мейэра, Неймана, Шузельку, Брайнера и Земіолковскаго. Прежде сего, по предложенію Г. Клауда, палата издала троекратное восклицаніе въ честь Фердинанда милостиваго. Собраніе опредѣлило послѣ преній, что составленный коммиссіею адрессъ, безъ всякаго пересмотра со стороны палаты, врученъ будетъ депутатамъ, избраннымъ членами отъ каждой Губерніи.

— Царствующій нынѣ австрійскій Императоръ, Францъ Іосифъ Карлъ, родился 18 Августа 1830 г.; онъ сынъ брата бывшаго Императора, эрцгерцога Франца-Карла-Іосифа (родившагося 7 Декабря 1802 г.), и Фридрихи Софіи (родив. 27 Января 1805 г.), сестры б. Баварскаго Короля, Прусской Королевы, Саксонской Королевы и проч. Юный Императоръ получилъ превосходное воспитаніе. Онъ оказалъ особенные успѣхи къ языкамъ и преимущественное расположеніе къ военнымъ наукамъ. Прошелъ военную службу съ самымъ низшихъ чиновъ, и вообще съ самыхъ юныхъ лѣтъ старались ознакомить его съ жизнію въ разныхъ отношеніяхъ. Изъ этого, а равно изъ сильнаго вліянія, произведеннаго на его воспитаніе какъ военными товарищами такъ и его родительницею, можно заключить, что вліяніе бывшаго его наставника Бомбельса, не было ни значительно, ни прочно.

— Бывшій Императоръ, Фердинандъ I, родился 19 Апрѣля 1793 г., вступилъ на престолъ 2 Марта 1835 года; слѣдовательно ему нынѣ 55 лѣтъ отъ роду, онъ царствовалъ 14 лѣтъ.

— Вчера въ окрестностяхъ Ангера слышна была пушечная пальба. Венгерскій корпусъ, состоящій изъ 10,000 чел., хотѣлъ напасть на расположенныя тамъ Императорскія войска. Объ этомъ дано знать посредствомъ телеграфа, и спустя часъ послѣ сего

Dalej Minister odczytał manifest pożegnalny J. C. Mości Cesarza Ferdynanda do ludów Austryi, oraz Manifest Cesarza Franciszka-Józefa I, w którém J. C. Mość oświadcza naprzód, iż w skutek zrzeczenia się tronu przez jego stryja i praw do następstwa przez jego ojca, powołanym został, na zasadzie sankcyi pragmatycznéj, do objęcia tronu, i o tém wszystkie ludy swego państwa zawiadamia. Manifest ten zakończony jest nadzieją w Opatrzności, że wspierać będzie Cesarza, obejmującego tron ojców swoich, w tak ważnéj epoce, przy tak wielkich obowiązkach i odpowiedzialności.

Podobnyż manifest przesyła pozdrowienie Sejmowi Ustawodawczemu i objawia życzenie, aby ustawa jak najrychléj ukończoną była, wynurzając nadzieję, że Reprezentanci ludów Austryi ze wszystkich sił do tego się dzieła przyczynią. (Oklaski).

Odczytano daléj list własnoręczny Cesarza do Prezesa Rady Ministrów, przez który cały gabinet w urzędach swych zatwierdzonym został.

Inny list własnoręczny donosi Prezesowi Rady o mianowaniu Barona Culmer Ministrem bez wydziału, z miejscem i głosem na posiedzeniach Rady Ministrów.

Oba te bilety przyjęto głośnemi oklaskami.

Następnie Prezes wzywa Zgromadzenie, aby przyjęło te uwiadomienia tak ważne okrzykiem na cześć Cesarza Franciszka-Józefa. Cała Izba powstaje i wydaje potrójny okrzyk „Niech żyje!“

Neumann z mównicy oświadcza, że pierwszym obowiązkiem tak uroczyście pozdrowionego przez Cesarza Sejmu jest, mianować deputacyą dla objawienia młodemu Monarsze najgłębszéj czci, a Ferdynandowi dobrotliwemu (dem Gütigen) wdzięczności milionów. Dla tego podaje wniosek, aby Izba mianowała deputacyą, któraby dziś, jeżeli można, lub jutro udała się do J. C. Mości do Ołomuńca. Ten wniosek jednomyślnie przyjęto.

Brauner żąda, aby z każdego gubernium po trzech członków do téj deputacyi wybrano. Meyer żąda, aby ta deputacya złożyła adress winszujący Franciszkowi-Józefowi I, i adress dziękczynny Ferdynandowi I. I ten wniosek został zatwierdzonym, równie jak projekt P. Braunera, ponieważ nie przyjęto wniosku udania się *in corpore*. Prezes na skutek postanowienia Izby mianuje 5 członków do ułożenia adressu: PP. Meyer, Neumann, Szuselka, Brauner i Ziemiołkowskiego. Poprzednio na wezwanie pana Klaudy, Izba wydaje potrójny okrzyk na cześć Ferdynanda dobrotliwego. Zgromadzenie stanowi po rozprawach, że adress układu Kommissyi, i to bez żadnego przejrzenia przez Izbę, oddanym będzie deputowanym, którzy będą wybrani przez członków każdego gubernium.

— Panujący teraz Cesarz Austryacki, Franciszek-Józef Karol, urodzony d. 18 sierpnia 1830 roku, jest synem brata poprzedniego Cesarza, Arcy-Xięcia Franciszka-Karola-Józefa, (urodzonego d. 7 grudnia 1802 r.), i Fryderyki Zofii (ur. d. 27 stycznia 1805 roku), siostry b. Króla Bawarskiego, Królowéj Prusskiéj, Królowéj Saskiéj i t. d. Młody Cesarz otrzymał bardzo staranne wychowanie; szczególniéj rozwinął znakomity talent do języków i przeważną skłonność do przedmiotów wojskowych. Odbył praktyczną służbę w rozmaitych gałęziach wojskowych od najniższego stopnia, równie jak w ogóle starano się od najpierwszéj młodości dać mu poznać życie w najrozmaitszych względach. Z tego, i z przeważnego wpływu, jaki miały na jego wychowanie tak jego wojskowe towarzystwo, jako też utalentowana jego matka, wnosić można, że wpływ byłego jego Mentora, Hr. Bombellesa, ani był znaczny, ani będzie trwały.

— Przeszły Cesarz, Ferdynand I, urodził się d. 19 kwietnia 1793 roku, wstąpił na tron d. 2 marca 1835 roku; ma więc teraz lat 55 wieku, panował zaś lat blizko 14.

— Wczoraj słyszano mocną kanonadę pod Angern. Korpus Węgrów 10,000 ludzi liczący, chciał uderzyć na stojące tam wojsko Cesarskie. Dano znać o tém telegrafem, a w godzinę nadbiegł silny oddział jazdy. Attak nastąpił w istocie, a kule Węgrów padały tuż przy kolei żelaznéj.

(1)

появился сильный отрядъ конницы. Атака последовала въ самомъ дѣлѣ, и венгерскія ядра падали при самой желѣзной дорогѣ. Имъ отвѣчали изъ полевыхъ орудій и батарей. Командовавшему штабъ-офицеру предписано было не переправляться чрезъ рѣку Мархъ, пока не получитъ подкрѣпленій. Маджары отступили, по сожженіи деревни императорскими войсками.

— По донесеніямъ, полученнымъ изъ Брюнна (въ Моравіи), 30-го Ноября, 11 эскадроновъ конницы и 2 баталіона венгерскаго князя Вазы полка, перешли при Марчегѣ (въ Венгіи) на сторону императорской арміи.

— Городъ Клаузенбургъ, вторый главный городъ въ Семиградской области, покорился Императорскимъ войскамъ. Кромѣ Сикуловъ, всѣ племена подчинились Императору.

5 Декабря.

Императоръ Францъ-Іосифъ утвердилъ бана Іеллашича въ званіи гражданскаго и военнаго Губернатора Кроаціи. Его Величества ожидаютъ сюда послѣ завтра.

— Генералъ-Лейтенантъ графъ Гіулай назначенъ гражданскимъ и военнымъ Губернаторомъ такъ называемаго Морскаго берега.

— Армія, назначенная противъ Венгріи, простирается до 150,000 человѣкъ. Надежда на миролюбивое окончаніе спора, оказалась тщетною; напротивъ того, по прибытіи сюда Императора, войска выступятъ въ походъ. Князь Виндишгрецъ останется въ Вѣнѣ, а команду надъ войсками передастъ генералъ-лейтенанту барону Груберу.

— Здѣшній и Лембергскій университеты останутся закрытыми въ теченіе втораго полугодія; со вчерашняго числа началось преподаваніе въ гимназіяхъ и въ богословскомъ факультетѣ евангелическо-аугсбургскаго исповѣданія.

— Изъ Франкфурта отъ 1-го Декабря пишутъ, что наканунѣ Національное Собраніе отвергло значительнымъ большинствомъ голосовъ всѣ предложенія, представленныя оному на счетъ Австрійскихъ дѣлъ, и кончило всѣ сужденія о семъ предметѣ. Коммиссія должна будетъ представить новый рапортъ.

— Изъ Венеціи увѣдомляютъ, что блокада тамошняго порта идетъ весьма слабо; Англійскіе и Французскіе корабли снабжаютъ городъ всѣми припасами. Вообще въ Венеціи и въ Миланѣ полагаютъ, что дѣло кончится миролюбивымъ образомъ.

Ольмюцъ, 2 Декабря.

Сегодня весь гарнизонъ здѣшняго города собранъ былъ на большомъ парадномъ мѣстѣ; оба Императора, въ сопровожденіи князя Виндишгреца, Кроатскаго бана и многочисленной свиты, произвели смотръ войскамъ, послѣ котораго войска сіи совершили присягу на вѣрность Императору Францу-Іосифу. Въ полдень, Императоръ Фердинандъ, съ Императрицею Анною, отправился по желѣзной дорогѣ въ Прагу. Юный Императоръ сопровождалъ верхомъ, своего дядю, до станціи желѣзной дороги, а эрцъгерцогъ Францъ-Карлъ и его супруга находились въ той же каретѣ. Прощаніе было весьма трогательно; печаль изображалась на лицѣ высокихъ особъ, сопровождавшихъ Августѣйшую чету. Сегодня городъ былъ иллюминованъ и жители дали въ честь юнаго Императора большую серенаду при свѣтѣ факеловъ.

— Эрцгерцогъ Францъ Карлъ и эрцгерцогиня Софія, родители нынѣшняго Императора, отправятся завтра, со всѣмъ своимъ семействомъ, въ Мюнхенъ; другіе члены императорской фамиліи равномѣрно намѣрены разъѣхаться въ разныя стороны.

Прага, 3 Декабря.

Императоръ Фердинандъ, съ Императрицею и двумя эрцъ-герцогами, прибылъ сюда вчера, въ половинѣ двѣнадцатаго часа ночи, и остановился въ Градшинѣ. Въ свитѣ Ихъ Величествъ находился князь Лобковицъ. Ихъ Величества встрѣчены были гражданскимъ губернаторомъ Мечери и генераломъ графомъ Кевенгюллеромъ-Мечемъ. Князь Виндишгрецъ и банъ Іеллашичъ, 2-го с. м., отправлялись въ Ольмюцъ и на другой день возвратились въ Вѣну. О неожиданномъ прибытіи Императора и объ отреченіи его отъ престола никто здѣсь не зналъ; только сегодня узнали мы изъ газетъ объ отреченіи Его Величества въ пользу брата своего, эрцъ-герцога Франца-Карла, передавшаго корону своему сыну. Императоръ Фердинандъ намѣренъ поселиться въ Прагѣ.

Odpowiadano na nie z dział polowych i bateryj. Dowodzący oficer sztabowy otrzymał rozkaz, aby nie przeprawiać się przez March, dopóki nie otrzyma posiłków. Madziarowie się cofnęli, po spaleniu wioski przez wojska Cesarskie rakietami.

— Według wiadomości nadeszłych do Brünn (w Morawii) d. 30 listopada, 11 szwadronów jazdy i 2 bataliony półku Węgierskiego Xięcia Wazy, przejść miały pod Marchegg (w Węgrzech) do armii Cesarskiéj.

— Miasto Klausenburg, druga stolica Xięstwa Siedmiogrodzkiego, poddała się wojskom Cesarskim. Prócz Sykulów, wszystkie plemiona przeszły na stronę Cesarską.

Dnia 5 grudnia.

Cesarz Franciszek-Józef potwierdził Bana Jełłaczyca na gubernatorstwie cywilném i wojenném Kroacyi. J. C. M. jest tu spodziewany pojutrze.

— Jenerał-Porucznik Hr. Giulai mianowany został Gubernatorem cywilnym i wojennym tak zwanego Wybrzeża morskiego.

— Armia, mająca wkroczyć do Węgier, wyniesie 150,000 ludzi. Nadzieja zakończenia sporów pokojem okazała się bezzasadną; owszem, jak tylko zjedzie tu Cesarz, zaraz rozpocznie się wyprawa. Xiążę Windischgrätz pozostanie w Wiedniu, a dowództwo wojska odda Jenerał-Porucznikowi Baronowi Gruber.

— Tutejszy uniwersytet i Lwowski zamknięte mają być na półrocze zimowe; od wczoraj zaś rozpoczęły się kursa w gimnazyach i fakultecie wyznania Augsburgskiego.

— Z Frankfurtu piszą pod d. 1 grudnia, że dniem przedtém Zgromadzenie Narodowe odrzuciło znaczną większością wszystkie wnioski, podane względem spraw Austryackich, i zamknęło wszystkie rozprawy o tym przedmiocie. Kommissya ma złożyć nowe zdanie sprawy.

— Donoszą z Wenecyi, że blokada tego portu jest nader słabą, a okręty angielskie i francuzkie zaopatrują miasto dostatecznie we wszystkie potrzeby. Tak w Wenecyi, jak w Medyolanie sądzą, że wszystko skończy się polubownym sposobem.

Ołomuniec, 2 grudnia.

Załoga tutejszego miasta zebrała się dzisiaj na wielkim placu musztry; oba Cesarze, mając w swoim orszaku Xięcia Windischgrätz, Bana Kroacyi i liczny poczet Jenerałów, odbyli jéj przegląd, poczém wojsko wykonało przysięgę wierności Cesarzowi Franciszkowi-Józefowi. O południu, Cesarz Ferdynand odjechał z Cesarzową Anną drogą żelazną do Pragi; młody Cesarz, jadąc konno przy drzwiczkach karety, odprowadził stryja do stacyi drogi żelaznéj, zaś Arcy-Xiążę Franciszek-Karol i jego małżonka w tymże samym znajdowali się pojeździe. Pożegnanie było nader tkliwe, a smutek malował się na twarzach dostojnych osób, które Monarszą parę odprowadzały. Wieczorem oświetlono miasto, a obywatele wyprawili nowemu Cesarzowi świetną serenadę przy pochodniach.

— Arcy-Xiążę Franciszek Karól i Arcy-Xiężna Zofia, rodzice panującego Cesarza, wyjadą jutro z całą rodziną do Munichu; inni członkowie familii Cesarskiéj mają się także rozjechać w różne strony.

Praga, 3 grudnia.

Wczoraj, w nocy, o pół-do-dwunastéj, przybył tu Cesarz Ferdynand z małżonką, tudzież z dwóma Arcyxiążętami, i wysiadł w Hradszynie. Towarzyszył mu Xiążę Lobkowitz. Monarszą parę przyjmowali: Gubernator cywilny Mecsery i dowodzący Jenerał Hr. Khevenhüller-Metsch. Xiążę Windischgrätz i Ban Jełłaczyc powołani zostali do Ołomuńca, 2-go grudnia, a nazajutrz wrócili do Wiednia. O przybyciu niespodziewaném Cesarza, ani o złożeniu przezeń korony nikt tu nic nie wiedział; dzisiaj dopiéro dowiedziano się z pism publicznych, że Monarcha zrzekł się berła na rzecz swego brata, Arcy-Xięcia Franciszka Karola, który je ze swéj strony synowi odstąpił. Cesarz Ferdynand ma zamieszkać w Pradze.

Франція.

Парижъ, 3 *Декабря*.

Вопросъ о выборѣ президента у насъ на время замолкъ предъ происшествіями въ Римѣ. По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Гаэты, отъ 26-го Ноября, Папа еще не прибылъ туда, но изъ Чивитавеккіи прибылъ на пароходѣ Тенаръ Французскій Консулъ, для принятія Его Святѣйшества. Говорятъ, что Папа будетъ жить въ Фонтенебло, а не въ Тюльерійскомъ Дворцѣ, какъ полагали сначала. Маррастъ и многіе члены Національнаго Собранія намѣрены выѣхать къ нему навстрѣчу до Буржа.

— Сегодня, въ національномъ собраніи, военный министръ генералъ Ламорисьеръ объявилъ, что въ Алжиріи выборы могутъ быть кончены не раньше 19 го с. м.; посему списки о сихъ выборахъ получены будутъ въ Парижѣ около 25-го числа. Объявленіе сіе произвело въ собраніи большое впечатлѣніе. Послѣ того, собраніе занялось разсмотрѣніемъ бюджета и слушало докладъ г-на Бино, о нѣкоторыхъ кредитахъ, подлежащихъ сомнѣнію.

— Маршалъ Бюжо напечаталъ въ журналѣ *Constitutionnel*, что онъ присоединяется къ большинству націи, желающему порядка и подастъ голосъ въ пользу Лудвика Бонапарте.

— Министръ внутреннихъ дѣлъ подтвердилъ всѣмъ чиновникамъ, неослабно наблюдать за всѣми дѣйствіями Лудвика Бонапарте. Госпожа Зандъ напечатала въ журналѣ *Reforme* рѣзкую противъ него статью.

— Въ *Moniteur du Soir* напечатано: „*La Presse* утверждаетъ, что отецъ генерала Кавеньяка былъ протестантъ, и что и генералъ также реформатскаго вѣроисповѣданія. Это неосновательно. Отецъ генерала Кавеньяка былъ католикъ, и сынъ его также не пересталъ быть католикомъ!“

— Въ Мониторѣ сообщаютъ, что въ Кальвадосскомъ департаментѣ избранъ членомъ національнаго собранія адвокатъ Томинъ Демазюръ, а въ Нижне-Шарантонскомъ, избраны маршалъ Бюжо и генералъ Реньо.

— Въ *Moniteur de l'Armée* напечатано: „Газета *Assemblée National* утверждаетъ, что всѣ маршалы, 200 генераловъ и знаменитые армейскіе офицеры, подадутъ свои голоса въ пользу Лудвика Бонапарте. Донынѣ нѣтъ ничего такого, чтобы оправдывало подобное предположеніе.

— Вчера всѣ Парижскія казармы снабжены были значительнымъ количествомъ конгревовыхъ ракетъ.

— Между Феликсомъ Піа и Прудономъ произошла ссора, въ которой Прудонъ ударилъ Феликса Піа кулакомъ, а Феликсъ Піа надавалъ Прудону пощечинъ. Въ слѣдствіе этого, оба предводителя соціалистовъ вызвали другъ друга на дуэль, но нѣсколько сотъ работчихъ, собравшись сегодня утромъ передъ квартирою Прудона, потребовали, чтобъ онъ оставилъ это намѣреніе, и Прудонъ обѣщалъ не стрѣляться съ Феликсомъ Піа.

— Одиллонъ-Барро съ своимъ семействомъ живетъ на дачѣ, на дорогѣ въ Сенъ-Жерменъ. Въ ночи на 25 е Ноября, четыре вооруженные человѣка вломились въ садъ, и выстрѣломъ изъ пистолета тяжело ранили одного слугу, который хотѣлъ удержать ихъ, но увидѣвъ, что тѣмъ же выстрѣломъ разбудили людей въ домѣ, обратились въ бѣгство. Производится слѣдствіе. Полагаютъ, что эти люди были не обыкновенные воры.

5 *Декабря*.

Совѣщанія національнаго собранія 5-го Декабря. Собраніе, разсмотрѣвъ проектъ о наборѣ 80,000 рекрутъ, утвердило этотъ проектъ. Въ концѣ засѣданіи Генералъ Кавеньякъ объявилъ съ каѳедры слѣдующее: „Изъ Неаполя получили мы депешу отъ нашего Посланника д'Аркура, который отправился туда, чтобы увѣдомить Неаполитанскій Дворъ о событіяхъ, случившихся въ Римѣ. Дворъ Неаполитанскій посѣтилъ Папу въ Гаэтѣ. Папа совершенно свободенъ, и потому мы рѣшились дать по телеграфу нашей экспедиціонной эскадрѣ приказаніе возвратиться. Посланникъ нашъ д'Аркуръ находится въ Гаэтѣ при особѣ Папы, и Г. Корсель долженъ прибыть туда же.

— Въ *Journal des Debats* изъявляютъ сомнѣніе, на счетъ того, чтобы Папа отправился въ Мальту: ибо это владѣніе Англійское, и вѣроятно Папа только въ самой крайности оставитъ Италію. Какъ бы на обманчива была надежда его на разскаяніе Римлянъ, но онъ не оста-

Francya.

Paryż, 4 *grudnia*.

Kwestya o wyborze Prezydenta ucichła u nas w obec wypadków zaszłych w Rzymie. Według ostatnich wiadomości z Gaety, pod d. 26 listopada, Papieża jeszcze tam nie było;ale z Civitavecchia przybył tam na parostatku *Tenar* Poseł Francuzki dla przyjęcia Jego Świątobliwości. Mówią, że Papież mieszkać będzie w Fontainebleau a nie w pałacu Tuilleries, jak z początku rozumiano. Marrast i wielu członków Zgromadzenia Narodowego mają zamiar wyjechać na spotkanie Papieża aż do Bourges.

— Na obradach dzisiejszych Zgromadzenia Narodowego, Minister Wojny, Jeneral Lamoricière, oświadczył, że w Algieryi wybory mogą być dopiero 19 b. m. ukończone, zatém do Paryża protokóły głosowania ledwo d. 25 nadejdą. Rzecz ta wzbudziła wielkie podziwienie. Następnie, zajmowali się Reprezentanci naradami nad budżetem i wysłuchali sprawozdania P. Bineau, w przedmiocie kilku kredytów wątpliwych.

— Marszałek Bugeaud ogłosił w dzienniku *Constitutionnel* że łączy się z mnogością, pragnącą porządku, i przeto kreskę swoję da Ludwikowi Bonaparte.

— Minister spraw wewnętrznych Dufaure zawezwał znowu okólnikiem wszystkich urzędników, aby pilnie baczyli na wszystkie zabiegi Ludwika Bonaparte. Pani Dudeyant (George Sand) żarliwie się przeciw temuż w dzienniku *Réforme* oświadczyła.

— *Moniteur du Soir* pisze: „*La Presse* utrzymuje, że ojciec Jenerała Cavaignac był Protestantem, i że także Jenerał należy do kościoła reformowanego. Twierdzenie to jest fałszywe. Ojciec Jenerała Cavaignac był Katolikiem, i syn jego jest nim także.“

— *Monitor* powszechny donosi, że obrani zostali członkami Zgromadzenia Narodowego: w Calvados, adwokat Thomine-Desmazures, a w Charente Inférieure, Marszałek Bugeaud i Jenerał Régnault.

— W *Moniteur de l'Armée* czytamy: „Dziennik *Assemblée Nationale* twierdzi, że wszyscy Marszałkowie, 200 Jenerałów i znakomici oficerowie armii głosować będą za Ludwikiem Bonaparte. Dotąd nic się takiego nie okazuje, coby takie twierdzenie usprawiedliwiało.“

— Od wczoraj wszystkie koszary w Paryżu zaopatrzone zostały w mnóstwo rakiet kongrewskich.

— Między PP. Felixem Pyat i Proudhon zaszła kłótnia, podczas któréj Proudhon uderzył Felixa Pyat pięścią, a Felix Pyat dał przeciwnikowi kilka policzków. W skutek tego, obaj przewódzcy socyalistów wyzwali się na pojedynek, ale kilkuset robotników zgromadziwszy się dzisiaj z rana przed mieszkaniem Proudhona, domagali się, aby zaniechał tego przedsięwzięcia; jakoż Proudhon przyrzekł nie pojedynkować.

— P. Odillon-Barrot ze swoją rodziną mieszka za miastem, na drodze do St. Germain. W nocy na 25 listopada, czterech uzbrojonych ludzi wdarło się do ogrodu i wystrzałem z pistoletu ciężko zranili jednego sługę, który chciał ich wstrzymać; postrzegłszy atoli, że tym wystrzałem rozbudzili mieszkańców, poszli w rozsypkę. Sądzą, że to nie musieli być zwyczajni złodzieje.

Dnia 5 *grudnia*.

Obrady Zgromadzenia Narodowego w dniu dzisiejszym. Z porządku dziennego zajmowano się naprzód powołaniem dorocznem 80,000 spisowych do broni, co natychmiast uchwalonem zostało. Przy końcu posiedzenia, Jen. Cavaignac oświadczył z mównicy co następuje: „Z Neapolu otrzymaliśmy depeszę od naszego Posła w Rzymie, P. d'Harcourt, który udał się tam, aby uwiadomić dwór Neapolitański o wypadkach w Rzymie. Dwór Neapolitański odwiedził Papieża w Gaecie. Papież jest zupełnie swobodny, i przeto posłaliśmy telegrafem rozkaz naszéj expedycyjnéj eskadrze, aby wróciła zazad. Poseł nasz, P. d'Harcourt, znajduje się w Gaecie przy osobie Papieża. P. Corcelles uda się tamże.“

— *Journal des Débats* nie wierzy pogłosce, jakoby Papież udał się do Malty, gdyż naprzód jest to posiadłość Angielska, a powtóre, że, jak się zdaje, Papież w ostateczności chyba opuści Włochy. Jakkolwiek mylną może być nadzieja upamiętania się Rzymian, Ojciec św. jéj nie od-

нить этой надежды. Онъ будетъ ожидать пробужденія совѣсти неблагодарнаго и ослѣпленнаго народа, а до тѣхъ поръ будетъ находиться подъ покровительствомъ Французскаго флага.

— Въ *Presse* сообщаютъ, что изъ Турина получена депеша, въ которой спрашиваютъ: что будетъ дѣлать Французскій Кабинетъ, если Австрійцы, не аттакуя Болоньи, двинутся, въ согласіи съ неаполитанскимъ Дворомъ, прямо чрезъ Фаэнцу въ Римъ?

— Изъ Неаполя пишутъ, что засѣданія тамошнихъ палатъ отложены по 1-е Февраля.

— Вновь назначенный Турецкій посланникъ Мегмедъ-паша прибылъ сюда.

— Вдова графа Росси, съ двумя дочерьми и двумя кардиналами: Пикколомини и Делапорта, прибыла въ Марсель.

rzuca. Będzie oczekiwał na obudzenie się skruchy w sercach zaślepionego, niewdzięcznego ludu, a tymczasem będzie zostawał pod opieką Francuzkiéj bandery.

— W *Presse* donoszą, iż Rząd Francuzki otrzymał depeszę z Turynu, w któréj go zapytują: co będzie czynił w tym razie, jeżeli Austryacy, nie attakując Bolonii, za porozumieniem się z Dworem Neapolitańskim, ruszą wprost przez Faencę do Rzymu?

— Donoszą z Neapolu, że rząd odroczył Izby do 1-go lutego.

— Przybył tu Mehmed-Basza, nowo-mianowany Poseł Turecki przy gabinecie francuzkim.

— Wdowa Hr. Rossi, z dwiema córkami, tudzież Kardynałowie Piccolomini i Della-Porta przybyli do Marsylii.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 2 Декабря.

До нынѣ Гагернъ невозвратился, хотя его ждутъ со дня на день. Относительно предположеній, представленныхъ имъ въ Берлинѣ, носятся разные слухи. Достовѣрно только то, что центральная власть во Франкфуртѣ имѣетъ быть закрыта, а ея мѣсто займетъ прусское правительство. Всѣ дѣйствія, касающіяся составленія уложенія въ отдѣльныхъ германскихъ странахъ, имѣютъ быть пріостановлены до окончанія германскаго уложенія.

— Здѣсь распространяется слухъ, что Баварія, Виртембергъ, а также герцогства: Баденское, Дармштадское и Нассауское, объявили себя рѣшительно въ пользу окончательнаго избранія эрцгерцога Іоанна владѣтелемъ новой Германіи. Герцогъ Гогенцоллернъ-Зигмарингенъ прибылъ сюда для передачи своей страны непосредственно въ руки Регента Германіи.

— Валахская депутація изъ Букареста, обманутая здѣсь въ своихъ надеждахъ, выѣхала, послѣ 4-хъ-недѣльнаго у насъ пребыванія, въ Парижъ.

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 2 grudnia.

Dotąd jeszcze P. Gagern tu nie powrócił, lubo co dzień jest spodziewany. Względem propozycyi, jakie do Berlina miał zawieźć, rozliczne rozchodzą się wieści. To tylko zdaje się być pewnem, że Władza Centralna we Frankfurcie ma być rozwiązaną, a miejsce jéj zajmie Rząd Prusski. Wszelka czynność ściągająca się do ustawy w pojedyńczych krajach Niemieckich, ma być zawieszoną, aż do ukończenia ustawy Niemieckiéj.

— Rozchodzi się tu wiadomość, że Bawarya, Wirtembergia, oraz Xięstwa Badeńskie, Darmstadzkie i Nasauskie, oświadczyły się stanowczo za wyborem Arcy-Xięcia Jana na ostatecznego Władzcy nowych Niemiec. Xiążę Hohenzollern-Sigmaringen przybył tu dla oddania swego kraju bezpośrednio w ręce Rejenta Niemiec.

— Deputacya Wołoska z Bukarestu, widząc tu nadzieje swoje zawiedzionemi, wyjechała po 4-tygodniowym u nas pobycie do Paryża.

Швейцарія.

Бернъ, 28 Ноября.

Въ засѣданіе союза, сего числа, большинствомъ 58 голосовъ изъ 100, городъ Бернъ назначенъ мѣстомъ засѣданій союза; въ пользу города Цюриха подано было 35 голосовъ въ пользу Луцерна 6, а Цофингена 1.

— Неудовольствія, происшедшія между Швейцаріею и Германскою Центральною Властью по поводу вторженія изъ Швейцаріи волонтеровъ въ Великое Герцогство Баденское принимаютъ довольно-серьезный оборотъ. Германская Центральная Власть предписала нѣсколькимъ отрядамъ Германскихъ войскъ расположиться на Швейцарской границѣ и, кромѣ того, велѣла закрыть всѣ пути для съѣстныхъ припасовъ и торговли. Швейцарцы уже начинаютъ громко жаловаться. Ожидаютъ, какія мѣры приметъ новое Бернское Правительство.

— Здѣшнее правительство отказало неаполитанскому правительству въ дальнѣйшемъ наборѣ Швейцарцевъ въ неаполитанскую службу.

— Всѣ италіанскіе выходцы оставили Тессинскій кантонъ, за исключеніемъ нѣсколькихъ, неспособныхъ къ оружію.

Szwajcarya.

Bern, 28 listopada.

Rada narodowa, na dzisiejszém swém posiedzeniu, wybrała 58 głosami na 100, miasto Bern za siedlisko swych obrad; za Zurichem głosowało 35, za Lucerną 6, a jeden za Zofingen.

— Nieporozumienia, wynikłe między Szwajcaryą i Centralną Władzą Niemiecką, z powodu wtargnienia ze Szwajcaryi ochotników do W. X. Badeńskiego, przybierają coraz groźniejszy charakter. Niemiecka Władza Centralna rozkazała kilku oddziałom wojsk Niemieckich rozłożyć się na granicy Szwajcarskiéj, i prócz tego, zaleciła zamknąć wszystkie drogi dla dowozu żywności i handlu. Szwajcarowie zaczynają już utyskiwać głośno. Ciekawą jest rzeczą, jakie środki przedsięweźmie nawzajem nowy Rząd ustanowiony w Bernie.

— Rząd tutejszy odmówił żądaniu rządu Neapolitańskiego względem dalszego werbowania Szwajcarów do służby Neapolitańskiéj.

— Wszyscy wychodźcy Włoscy opuścili kanton Tessin, wyjąwszy kilku niezdatnych do noszenia broni.

Италія.

Римъ, 20 Ноября.

Изъ Рима отъ 19-го Ноября пишутъ, что уступки Папы вовсе еще не такъ рѣшительны, какъ объявила либеральная партія. Говорятъ даже о протестѣ, и какъ на сей разъ представители великихъ Европейскихъ Державъ присутствовали при событіи, во время котораго градъ пуль посылался на дворецъ Папы, то нельзя будетъ, какъ прежде, скрыть дѣйствительныхъ намѣреній Пія IX. Онъ объявилъ, что готовъ быть второю жертвою возмутителей. Французскій Посланникъ громко изъявилъ свое негодованіе противу оскорбленія, нанесеннаго главѣ церкви. Говорятъ, что Испанскій Посланникъ Мартинесъ делла Роза совѣтовалъ Папѣ уступить, при явной невозможности противиться вооруженной силѣ.

Włochy.

Rzym, 20 listopada.

Podług listów z Rzymu, z d. 19 listopada, ustępstwa Papieża nie są jeszcze tak stanowcze, jak to głosiło stronnictwo rewolucyjne. Mówią nawet o protestacyi, i ponieważ tą razą Reprezentanci wielkich mocarstw Europejskich byli obecni rozruchom, podczas których grad kul osypywał pałac Papiezki, tedy nie można będzie, jak wprzódy, utaić rzeczywistych zamiarów Piusa IX. Papież oświadczył, że gotów jest stać się drugą ofiarą rokoszan. Poseł Francuzki głośno wynurzył swoje oburzenie, z powodu zniewagi Głowie Kościoła wyrządzonéj. Powiadają, że Poseł hiszpański, Martinez della Rosa, był pierwszy, który radził Papieżowi aby ustąpił, widząc wyraźne niepodobieństwo opierania się sile powstańców.

— Вчерашній день и нынѣшній прошли довольно спокойно. Правда, улицы наполнены волнующимися толпами, испускающими крики, и распѣвающими пѣсни. Онѣ большею частію состоятъ изъ бѣглыхъ рядовыхъ народной стражи. Гражданъ между ними очень мало. И до сихъ поръ на улицахъ не было еще большихъ безпорядковъ и насильствъ. Говорятъ даже, что новые правители взяли подъ стражу многихъ негодяевъ, готовившихся воспользоваться политическими волненіями, чтобы начать грабежи по домамъ. Впрочемъ, съ часу на часъ можно ожидать, что революціонная партія не остановится на своемъ пути, а захочетъ довести свое торжество до конца, со свойственными ей дерзостію, ожесточеніемъ и безуміемъ. Ударъ, нанесенный революціонной партіи въ Вѣнѣ, не послужилъ ей урокомъ, какъ должно было бы ожидать.

— Лордъ Тампль привезъ сюда ультиматъ Англіи и Франціи, по Сицилійскому дѣлу. Означенныя державы предлагаютъ учредить въ Сициліи особое правленіе, издать для сего острова особый уставъ и содержать народное войско и флотъ; но чтобы Сицилійская корона была навсегда соединена съ Неаполитанскою. Если которая-либо изъ сторонъ не согласится на это рѣшеніе, то Англія и Франція сохранятъ строгій нейтралитетъ.

Туринъ, 11 *Ноября*.

Тайныя засѣданія палаты депутатовъ, на которыхъ министры намѣрены были объяснить образъ своего поведенія, не довели ни до какого рѣшительнаго результата: упреки оппозиціи признаны были неосновательными; министерство остается въ прежнемъ своемъ составѣ.

— Во Флоренціи ультра-либеральное министерство, Гг. Монтанелли и Гуэрацци, усилилось нынѣ прибытіемъ въ сей городъ Гг. Малцины, Апиче и ихъ приверженцевъ. Эти господа не преминутъ вывести снова на сцену мечты о республиканскомъ единствѣ Италіи, преимущественно же возобновить Сардинско — Австрійскую войну, если вскорѣ не будетъ заключенъ рѣшительный миръ.

— Король Карлъ Албертъ обнародовалъ декретъ, по которому, основываясь на присоединеніи Ломбардіи и Венеціи къ Піемонту, объявляетъ недѣйствительными всѣ мѣры Фельдмаршала Радецкаго, которыми наложена контрибуція на богатѣйшихъ жителей Милана, и всѣ послѣдующія распоряженія, могущія причинить ущербъ въ движимыхъ и недвижимыхъ имуществахъ жителей Ломбардіи.

Модена, 18 *Ноября*.

Здѣсь совершено было покушеніе на жизнь возлюбленнаго нашего герцога. Его Королевское Высочество, возвращаясь изъ ближайшей своей резиденціи въ городъ, по поводу дурной дороги вышелъ изъ экипажа и шелъ пѣшкомъ. Какой то человѣкъ, показывая видъ будто занятъ работою на ближнемъ полѣ, когда герцогъ поравнялся съ нимъ, прицѣлился въ него изъ двуствольнаго ружья. Первый стволъ не выстрѣлилъ, изъ другаго пуля ранила шедшаго подлѣ герцога артиллерійскаго маіора, Гуерру, въ руку. Этотъ храбрый офицеръ, не смотря на нанесенную ему рану, бросился на убійцу, повалилъ его и передалъ служителямъ, кои отвели его въ тюрьму. Это — молодой человѣкъ, 23 лѣтъ отъ роду.

Испанія.

Мадритъ, 12 *Ноября*.

Кортесы созваны къ 15-му Декабря. Королева откроетъ засѣданія лично. Гг. Горъ и Вальдегомасъ (Донозо-Кортезъ) назначены посланниками: первый въ Вѣну, послѣдній въ Берлинъ.

— Бельгійскій посланникъ, баронъ Дюжарденъ, представлялся третьяго дня Королевѣ въ аудіенціи.

— Генералъ Кордова, 8 с. м., находился въ Серверрѣ, откуда съ 4,000 войска двинулся противъ инсургентовъ, кои овладѣли замкомъ Герри и взяли въ плѣнъ гарнизонъ онаго. Предводители карлистовъ, Пеко и Ройо, покорились правительству, которое приказало выдать имъ 6,000 піастровъ, съ производствомъ перваго изъ нихъ въ полковники, а послѣдняго въ бригадиры.

— Генералъ Кордова, по причинѣ, недоставленія правительствомъ требуемыхъ имъ суммъ, просилъ у-

— Dzień wczorajszy i dzisiejszy przeszły dosyć spokojnie. Prawda, że jeszcze ulice są napełnione burzliwemi tłumami, które wydają straszliwe okrzyki i śpiewają rewolucyjne pieśni. Tłumy te składają się po większéj części ze zbiegłych szeregowych żołnierzy gwardyi narodowéj; bardzo mało jest między nimi obywateli. Do téj jednakże pory nie zaszły na ulicach żadne większe zaburzenia lub gwałty. Mówią nawet, że nowi rządzcy aresztowali wielu złoczyńców, którzy zamyślali korzystać z politycznych zaburzeń dla rozpoczęcia łupieży po domach. Zresztą co chwila można oczekiwać, że stronnictwo rewolucyjne nie wstrzyma się na swojéj drodze, lecz zechce doprowadzić swój tryumf do końca, z właściwą sobie zuchwałością, zajędem i zarozumieniem. Cios, zadany stronnictwu rewolucyjnemu w Wiedniu nie posłużył za naukę dla tutejszych wichrzycieli, jakby się tego można było spodziewać.

— Przybył tu Lord Temple, który wiezie do Neapolu ultimatum Anglii i Francyi w sprawie Sycylijskiéj. Rzeczone mocarstwa proponują rozdział zarządu Sycylii, oddzielną dla téj wyspy ustawę, tudzież narodowe wojsko i flotę; atoli korona Sycylijska ma być połączona z Neapolitańską. Gdyby jedna z dwóch stron ultimatum tego przyjąć nie chciała, wówczas Anglia i Francya obiecują zachować ścisłą neutralność.

Turyn, 11 *listopada*.

Tajne posiedzenia Izby Deputowanych, na których Ministrowie mieli objaśnić swój sposób postępowania, nie doprowadziły do żadnego stanowczego wypadku; zarzuty oppozycyi uznane zostały za bezzasadne, i Ministerstwo pozostaje nadal w dawnym swym składzie.

— We Florencyi Ministerstwo ultra-liberalne, PP. Montanelli i Guerazzi, zostało jeszcze wzmocnione przybyciem do tego miasta PP. Mazzini, Apice i ich zwolenników. Ci Panowie nie omieszkają wyprowadzić znowu na scenę marzeń o jedności Republikańskiéj Włoch, a przedewszystkiem rozżarzyć wojnę Sardyńsko-Austryacką, jeżeli rychło nie zostanie zawarty stanowczy pokój.

— Król Karol-Albert, wydał postanowienie, mocą którego, opierając się na przyłączenia Lombardyi i Wenecyi do Piemontu, ogłasza za nieprawne wszystkie rozporządzenia Feldm. Radeckiego, przez które nałożona została kontrybucya na bogatszych mieszkańców Medyolanu, jako też wszelkie inne środki, mogące zrządzić jakikolwiek uszczerbek w ruchomych i nieruchomych majątkach mieszkańców Lombardyi.

Modena, 18 *listopada*.

Popełniony tu został zamach na życie naszego ukochanego Xięcia. J. K. Wysokość wracając z bliskiéj rezydencyi do miasta, dla złéj drogi wysiadł z powozu i szedł pieszo. Jakiś człowiek, udający że pracuje na przyległém polu, gdy się Xiążę z nim zrównał, wymierzył do niego dwururną strzelbę. Piérwsza rura nie dała ognia; z drugiéj kula raniła w rękę idącego obok Xięcia, Majora artylleryi Guerra. Ten waleczny oficer, mimo swą ranę, rzucił się na zbójcę, obalił go i wydał w ręce służących, którzy odprowadzili go do więzienia. Jest to młody człowiek lat 23.

Hiszpania.

Madryt, 12 *listopada*.

Kortezy zwołane są na 15-go grudnia. Królowa zagai osobiście posiedzenia. Posłami mianowano: P. Gor do Wiednia, a P. Valdegamas (Donoso Cortes) do Berlina.

— Poseł Belgijski, Baron du Jardin, miał onegdaj posłuchanie wstępne u Królowéj.

— Jenerał Gordova stał, d. 8, główną kwaterą w Cervera, skąd w 4 000 ludzi wyruszył przeciw rokoszanom którzy zdobyli zamek Gerry i osadę wzięli w niewolę. Naczelnicy Karlistów, Peco i Royo, poddali się Rządowi, który im kazał wypłacić 6,000 piastrów, tudzież piérwszemu nadał stopień Półkownika, a drugiemu Brygadyera.

— Słychać że Jenerał Gordova żądał uwolnienia od obowiązków Jeneralnego Kapitana Katalonii, z powodu, że

вольненія отъ должности генералъ-капитана Каталоніи. Онъ объявилъ награду въ 2,000 ливровъ за каждаго предводителя Карлистовъ, который будетъ доставленъ къ нему живымъ или мертвымъ.

— Въ *Heraldo* пишутъ, что Кабрера со всѣмъ своимъ отрядомъ выступилъ изъ Каталоніи въ сѣверную Аррагонію и Наварру.

Египетъ.

Каиръ, 10 *Ноября*.

Въ минувшую ночь скончался Ибраимъ-Паша. За нѣсколько дней предъ смертью онъ совершенно лишился присутствія ума. За часъ до полуночи онъ всталъ съ постели; но вслѣдъ за симъ легъ опять и вскорѣ разстался съ жизнію. Тѣло его предано землѣ; безъ всякой пышности, въ фамильной гробницѣ Иманъ-Сафи. Во время панихиды въ гаремѣ, члены фамиліи намѣстника собрались въ залѣ совѣта и положили вызвать изъ Мекки Абаса Пашу, наслѣдника Ибрагима и внука Мегмеда-Али, также Саида Пашу, оставшагося теперь старшимъ въ родѣ; при томъ постановили принять начальство надъ диваномъ и донести о томъ Портѣ. О таковомъ рѣшеніи сообщено также консуламъ великихъ державъ. Англійскій консулъ послалъ тотчасъ нарочнаго въ Суэзъ, съ предписаніемъ, чтобы отправленъ былъ въ Мекку англійскій пароходъ, для перевезенія оттуда въ Суэзъ Абаса-Паши. Вмѣстѣ съ тѣмъ отправленъ къ Абасу-Пашѣ Сефатъ-Бей, съ извѣстіемъ о смерти Ибрагима и съ приглашеніемъ принять бразды правленія. Саида-Пашу, который находится въ Александріи, ждутъ сюда къ 13-му числу, а Аббаса-Пашу, къ 22-му с. м. Въ городѣ все спокойно; жители не только не печалятся, по случаю кончины Ибраима, но, напротивъ, радуются. Объ Абасъ-Пашѣ отзываются съ почтеніемъ; приписываютъ ему умъ, щедрость и любовь къ порядку. Онъ родился въ 1811 году; мать его еще жива, а отецъ Тусимъ умеръ, назадъ тому 25 лѣтъ, отъ моровой язвы; многіе утверждаютъ, что онъ былъ отравленъ Ибраимомъ. У Абаса-Паши есть только одинъ сынъ. Ибраимъ родился въ 1789 г. и хотя былъ сильнаго сложенія, но часто болѣлъ. Послѣ него осталось трое сыновей, изъ коихъ старшій и младшій учатся въ Парижѣ, а средній воспитывается въ Каирѣ, подъ надзоромъ наставниковъ Французовъ. Они наслѣдуютъ послѣ отца огромное состояніе.

rząd nie nadsyła mu żądanych zasiłków. Pomieniony Jenerał przeznaczył 2 00 liwrów Katalońskich, za głowę każdego naczelnika Karlistów, który mu żywy lub martwy dostawionym będzie.

— Czytamy w *Heraldo*, że Cabrera, z całym swoim oddziałem, wyruszył z Katalonii do północnéj Aragonii i Nawarry.

Egipt.

Kair, 10 *listopada*.

Zeszłéj nocy umarł Ibrahim-Basza. Przez kilka dni przed zgonem zupełnie był pozbawiony przytomności. Na godzinę przed północą opuścił na chwilę łoże, lecz wkrótce się znowu położył i ducha wyzionął. Ciało jego pochowano skromnie, w grobach rodzinnych Iman Sofi. Kiedy się odprawiały modły w haremie, członkowie rodziny Wice-Króla zebrali się w sali radnéj i postanowili sprowadzić z Mekki Abbassa-Baszę, wnuka Mehmeda-Alego, a następcę Ibrahima, tudzież Saida Baszę, obecnie najstarszego syna Wice-Króla, a tymczasem objąć Prezesostwo Dywanu i natychmiast o tém Portę uwiadomić. Postanowienie to przesłano Konsulom Jeneralnym wielkich mocarstw. Konsul Angielski wysłał natychmiast gońca do Suez, polecając parostatkowi Angielskiemu przewieźć Abbassa-Baszę z Mekki do Suez. Jednocześnie wysłano Sefata-Beja do Abbassa-Baszy, aby mu donieść o śmierci Ibrahima i powołaniu go do rządów. Said-Basza, bawiący w Alexandryi, spodziewany jest d. 13, a Abbass, 22 b. m. Miasto używa zupełnéj spokojności. Mieszkańcy nie tylko nie smucą się z powodu zgonu Ibrahima, ale nawet okazują nieprzyzwoitą radość. O Abbassie mówią z uszanowaniem: przypisują mu rozum, szczodrość i zamiłowanie porządku. Urodził się on 1811 roku, jego matka żyje jeszcze, lecz ojciec, Tussun, umarł przed 25 laty, na morową zarazę, lubo inni utrzymują, że go Ibrahim otruł. Abbass ma tylko jednego syna. Ibrahim urodził się 1789 roku; a lubo był silnéj budowy, ciągle jednakże zapadał na zdrowiu. Pozostawił trzech synów, z których najstarszy i najmłodszy ćwiczą się w naukach w Paryżu, średni zaś w Kairze, pod sterem nauczycieli Francuzów. Na nich spada olbrzymi majątek ich ojca.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

От Редакціи Виленскаго Вѣстника.

Оффиціальная Газета „*Виленскій Вѣстникъ*" и въ слѣдующемъ 1849-мъ году будетъ издаваема, при Виленскомъ Дворянскомъ Институтѣ, прежнею Редакціею, въ такомъ же самомъ видѣ и внутреннемъ составѣ.

Гг. Подписывающіеся благоволятъ сообщать свои требованія заблаговременно, чтобы Редакція могла знать, какое число экземпляровъ нужно будетъ печатать.

Всѣ письма, относящіяся къ дѣламъ Редакціи, должны быть присылаемы не на имя лицъ, а прямо въ *Редакцію Виленскаго Вѣстника*.

Подписка принимается въ Вильнѣ: Губернской Почтовой Конторы въ Газетной Экспедиціи и въ Редакціи Виленскаго Вѣстника, находящейся въ зданіи Виленскаго Дворянскаго Института, на Доминиканской улицѣ. — Въ другихъ же городахъ: во всѣхъ Почтамтахъ, Почтовыхъ Конторахъ и Экспедиціяхъ.

Подписная Цѣна.

За годъ:

Съ пересылкою по почтѣ . 11 руб. сер.
Безъ пересылки . . . . 9 — —

За полгода:

Съ пересылкою по почтѣ . 5 руб. 50 коп. сер.
Безъ пересылки . . . . 4 — 50 — —
На четверть года можно выписывать, только безъ пересылки . . . . . . 2 — 25 — —

OBWIESZCZENIE

Redakcyi Kuryera Wileńskiego.

Gazeta Urzędowa *Kuryer Wileński*, wychodzić będzie i nadal w następującym 1849 roku, przy Wileńskim Dworzańskim Instytucie, pod tąż samą co dotąd redakcyą, i w tymże samym kształcie i układzie wewnętrznym.

Szanowni Prenumeratorowie, proszeni są o wczesne zapisanie prenumeraty, a to w tym celu, ażeby stosowna ilość exemplarzy od razu drukowaną być mogła.

Ponawia się także ostrzeżenie, iż wszelkie pisma w interessach redakcyjnych, adressowane być mają nie do osób, ale wprost: *Do Redakcyi Kuryera Wileńskiego*.

Prenumerata przyjmuje się: w Wilnie w Redakcyi Kuryera Wileńskiego, znajdującéj się na Dominikańskiéj ulicy, w murach Wileńskiego Dworzańskiego Instytutu, i w Expedycyi Gazetnéj przy Gubernialnym Kantorze Pocztowym. W innych miastach: na wszystkich Pocztamtach, Kantorach i Expedycyach Pocztowych.

Cena Prenumeraty:

Rocznie:

Z przesyłaniem przez pocztę rub. sr. 11.
Bez poczty . . . — — 9.

Na pół roku:

Z przesyłaniem przez pocztę rub. sr. 5 k. 50.
Bez poczty . . . . — — 4 — 50.
Kwartałowie prenumerować tylko można na miejscu, bez przesyłania pocztą — — 2 — 25.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 10-го Декабря 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ*.